

Kulturní kalendář města Dobrušky

ZÁŘÍ

1987

OBSAH :

Národní obrození v Podorlicku	1
F. VI. Hek — první český sběratel autogramů	2
Občanský výbor č. 12 — Křovice	7
Společenská kronika	

NAŠE ZPRÁVY

Vzpomínalo se na dobu válečného nasazení	10
Pozvánka na výstavu Zachráněná minulost	11
Oznámení	11

ZPRÁVY SK ROH

Program na září 1987	13
Zaznamenali jsme v SK ROH v červnu	15
Program Kina 70 na září 1987	16

NÁRODNÍ OBROZENÍ V PODORLICKU

Období národního obrození patří k těm úsekům našich dějin, v nichž kraj pod Orlickými horami a jeho lid sehrál významnou úlohu. Oproti dřívějším koncepcím, které spatřovaly v českém národním obrození výlučný a ojedinělý jev, kdy hrstka uvědomělých buditelů šířila vzdělanost a národní uvědomění mezi lidi, vidíme dnes obrozenecský proces v širších historických a geografických souvislostech. České národní obrození chápeme jako součást celoevropského procesu vzniku moderních národů, souvisejícího s nástupem kapitalistické společenskoekonomické formace.

Jedním z nejvýznamnějších center procesu národního obrození byly vedle Prahy a dalších oblastí i východní Čechy, zvláště Podorlicko. Pocházela odtud a působila zde celá řada významných osobností, které byly nositeli a šířiteli pokroku ve všech oblastech našeho národního života.

Národní obrození nachází své předznamenání již na sklonku 13. století, v období počátku rozpadu feudálního společenského řádu, urychleného sociálními reformami císaře Josefa II. Tehdy začíná působit první generace národních buditelů, mezi nimiž zaujímá významné postavení i historik František Martin Pelcl, první profesor české řeči a literatury na pražské universitě, rodák z Rychnova n. Kněžnou.

Ve východních Čechách se počátkem 19. století začíná formovat další generace národních obrozenců. Nositeli myšlenek národního uvědomění se stávali především měšťané a vlastenečtí kněží a místy jejich působení byla zejména menší města. V Podorlicku šlo o Rychnov nad Kněžnou, Kostelec nad Orlicí, Dobrušku, Solnici a Opočno. Tato místa měla přímé napojení na Prahu (Kameriovo nakladatelství) a na Hradec Králové (Pospíšilovo nakladatelství).

V Dobrušce měl svůj kupecký krám František Vladislav Hek, první novočeský satirický spisovatel, který je díky románovému zpracování svého života Aloisem Jiráskem snad nejpopulárnější osobností této doby. V Rychnově n. Kn. působili manželé Rettigovi, z Kostelce n. Orl. pocházel historik František Jan Zoubek. V Solnici žil osudem pronásledovaný básník a vynálezce Michal Silorad Patřčka. Z Opočna pocházeli Filip Stanislav Kodým, popularizátor přírodních věd, hudební skladatel Josef Vorel a lékař František Alois Skuherský, zakladatel opočenského nemocnice (1838). Krásu české řeči ztvárňoval svými básněmi Matěj Milota Zdirad Polák. V horských Dobřanech působil Josef Liboslav Ziegler, vůdčí duch, kolem něhož se soustředily takové osobnosti jako např. Josef Mirovít Král, náchodský Josef Myslimír Ludvík, či jeden z nejvýznamnějších dramatiků, jehož hry se dnes hrají na našich jevištích — Václav Kliment Klicpera.

V pozdějším období sehrál v našem Podorlicku významnou roli vlastenecký kněz a historik Josef Mnogoslav Roštlapil, působící na Opočně a v Dobrušce a jeho přítel Jan Karel Rojek z Bohuslavic. Zapomenout nelze ani takových osobností, jako např. rodáka z Liberka Josefa Aloise Prokopa, který byl od roku 1849 ředitelem první cestující divadelní společnosti.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že to bylo právě české divadlo, které jako tehdy nejmasovější prostředek šíření nové ideologie mělo mimořádnou účinnost právě svou přístupností nejširším lidovým vrstvám. Zvláště dosud ne plně doceněné lidové ochotnické divadlo jako forma, prostředek a zdroj aktivity lidu, se stalo politickou platformou tvořícího

se novodobého českého národa. A není také náhodou, že právě z této oblasti, kde již ve druhé polovině 19. století hrály ochotnické soubory české divadlo i v těch nejmenších vesnicích, vzešli takoví velikáni naší divadelní kultury, jako první ředitel Národního divadla František Adolf Šubert a herec Karel Lier, rodáci z Dobrušky, či slavná česká herečka Marie Hübnerová, pocházející ze Slatiny nad Zdobnicí.

Nesmíme opomenout ani české loutkové divadlo, jehož dnešní světová proslulost má své kořeny v kočovných loutkohereckých společnostech Matěje Kopeckého a dalších, které působily i v našem kraji. Z jejich tvorby se pak vyvinulo tzv. rodinné loutkové divadlo, které má u nás bohaté tradice a jehož loutky (např. řezbáře Jindřicha Adámka z Dobrušky) patří k významným výtvorům lidové kultury.

Obdobnou cestou jako divadla prošla i rodící se novočeská literatura. Od prvních, téměř naivních, ale ideově jednoznačně vlastenecky zaměřených veršů, až po vrcholná díla Karla Hynka Máchy, či Klicperova a Tylova dramata, byla i ona tvořena pro nejširší masy prostého lidu, jehož prostřednictvím se stala trvalou součástí naší národní kultury. Angažovanost obrozenecké literatury si připomeňme alespoň Hekovou satirou „Veliký pátek“, nemilosrdně tepající tehdejší maloměstskou společnost v Dobrušce a její nešvary.

Velký rozvoj zaznamenala i hudba, která navazující na bohaté tradice minulosti, dokázala je skloubit s novým pokrokovým obsahem. Právě v této době se hudba stává skutečným majetkem všeho lidu a potvrzuje oprávněnost úsloví „Co Čech, to muzikant“. Čeští muzikanti, žijící v každé obci, stále více naplňovali svůj repertoár hudbou, vyvěrající z tvorby lidu a mající k tomuto lidu nejbližší. Bez této lidové tvorby [z níž vycházel např. i již zmíněný skladatel Josef Vorel, Josef Herzig a j. a lidových muzikantů by nikdy nemohla vzniknout vrcholná díla české hudební kultury v tvorbě Smetanově či Dvořákově.

Významné osobnosti tohoto období ve všech oblastech ekonomického, společenského a kulturního života mohly však být ve svém snažení úspěšné jenom proto, že vyjadřovaly objektivní zájmy a naplňovaly potřeby lidu, z něhož téměř bez výjimky také pocházely. Byli to právě prostí rolníci, řemeslníci a z nich vycházející inteligence, kteří byli hybnou silou celého procesu národního obrození a jako nositelé a aktivní spolutvůrci nových progresivních ekonomických a kulturních trendů vytvořili moderní český národ.

Jiří Mach

FRANTIŠEK VLADISLAV HEK - první český sběratel autogramů (ke 140. výročí úmrtí)

Jednou z dosud málo objasněných etap života hlavního hrdiny Jiráskova pětidílného románu F. L. Věk — **národního buditele Františka Vladislava Heka** (11. dubna 1796 v Dobrušce - 4. září 1847 v Kyšperku, dnes Letohrad) jsou léta 1823 - 1847, která Hek již po dražbě svého veškerého majetku strávil mimo Dobrušku. Ačkoliv se jedná o téměř 25 let, věnuje jeho osobnímu osudům v tomto závěrečném období jeho života přední **hekovský badatel PhDr. Josef Johanides** (nar. 1931 v Holíčích) ve své rozsáhlé publikaci F. V. Hek (vyšla jako 42. svazek knižnice Odkazy pokrokových osobností

naší minulosti v pražském Melantrichu r. 1976 v rozsahu 593 stran) pouhých 51 tiskových stran (str. 326 - 377). Tento fakt není dán tím, že by zmíněné období (téměř třetina jeho života) již patřilo v Hekových osudech k bezvýznamným, ale právě naopak se v něm završuje jeho buditelská a pracovní aktivita. Téměř jediným autentickým pramenem z těchto let je však Hekův památník čili „štambuch“ (z německého Stambuch), který starší Hekovská literatura neznala a jehož prvně použil až Josef Johanides. Přesto důkladnější rozbor a vnitřní kritika tohoto pramene dosud provedena nebyla.

Nestránkovaný Hekův památník (Stambuch) je knížka vázaná v černé kůži rozměrů 12,5 x 18,5 cm o 224 stranách se třemi vloženými úředními listinami: 1. osvědčení o dobrém chování od faráře z Mladých Buků z 8. 9. 1827 (Johanides čte 1824, ale pravidelné zápisy v památníku svědčící o Hekově pobytu v Krkonoších začínají vskutku rokem 1827). 2. potvrzení vrchnostenského úřadu ve Vrchlabí z 24. 12. 1829, že Hek uspořádal jeho registraturu s podpisem vrchního panství Karla Strobacha. 3. potvrzení policejního úřadu královské pruské policie ve Vratislavi z 9. 2. 1835 o Hekově bezúhonném chování. Městské muzeum v Dobrušce vlastní nejméně od roku 1967 vázanou (a mnou dodatečně očíslovanou — 160 stran) fotokopii Hekova památníku (originál je v soukromém držení).

Graficky jej Hekovi vyzdobil zatím blíže neidentifikovaný **Antonín Veselý** (Anton Wessely), jenž mimo titulního listu přidal také dobový pohled na Janské Lázně a zřejmě také Nizké (tehdy pruské Slezko, kde Hek překládal bratrský archiv z češtiny do němčiny) a dva žánrové obrázky krajinek (str. 15 a 106, strany dále vždy uváděny dle kopie). Dále jsou v památníku obsaženy autorsky zatím neurčená stínokresba tuší jeho ženy **Marie Hekové** (1773 - 1821) a pravděpodobně stříhaný stínový obrázek F. Vl. Heka z profilu (str. 57 - 68). Byla by to další, ač **teprve druhá dnes Hekova známá podoba**, neboť dle mého názoru je lavírovaná kresba kyšperského malíře **Jana Umlaufa** pouhou pozdější kopií kresby tužkou **Theophila Reichela** (1814 - 1889) z roku 1841. Celkem 5 x do památníku kreslil také Anton Lichtag v r. 1836, jednou též Schoene (?) v roce 1828. Dále jsou v něm vlepeny výstřižky dvou dobových litografií (zámecké náměstí v Drážďanech a vnitřní pohled na drážďanský Zwinger od A. C. Richtera). Na str. 62 - 65 jsou notové zápisy, předně od známého skladatele a v té době kapelníka hr. Buquoye **Václava Jana Křitele Tomáška** (1774 - 1850) s malou skladbičkou „Canone per tre voci“ a **Martina Řezníčka**, učitele hudby hraběnky Morzinové. Důležitější jsou však zápisy s podpisy přátel a zajiímavých osob, s nimiž se Hek v tomto období setkal.

První zápis v památníku je z 24. dubna 1823, kdy Hek navštívil v kladských Dušňkách (dnes PLR) svého známého katolického preláta **Volkmera** (str. 61, B. Folkmer, † 1831, Hek byl u něho před lety s **J. L. Zeiglerem**) a pokračuje v tomto roce zřejmě ještě jedním zápisem (str. 10). Nejmladší a zřejmě poslední datovaný zápis přímo Hekovi je z 8. července 1846 od luterského duchovního **J. D. L. Lahody** (1768 - 1848), zapsaný v Nizkém v Lužici. Zatím je trochu záhadou zápis, datovaný 5. 5. 1849 (str. 130), tedy 1,5 roku po Hekově smrti, který Johanides neuvádí.

Pravidelné zápisy pak v památníku začínají 2. 3. 1827 (str. 51) a jsou rozloženy v následujících letech poněkud nepravidelně (dvanáct zápisů

z roku 1827, deset zápisů 1828, dvanáct zápisů 1829, šest 1830, čtrnáct 1831, sedmáct 1832, nejvíce osmnáct 1833, dva 1834, dva 1835, a z téhož roku výsivka od **urane zeny MU**Dr. **Koraba, Rozálie**, pět zápisů z roku 1836).

V letech 1837 - 1840 nebyl do památníku proveden žádný zápis (Johanides uvádí květen 1840 mylně), zato v roce 1841 přibýlo zápisů 14. V následujících letech 1842 - 1843 nebyl opět památník využit, v roce 1844 pouze jednou, v roce 1845 třikrát, v roce 1846 sedmkrát. Bez určení roku zůstalo celkem 26 zápisů z celkového počtu 152. Tyto zápisy nám umožňují sledovat, s kým se Hek stýkal, a podle nich můžeme alespoň částečně rekonstruovat jeho pobyt na různých místech. Charakteristickým rysem posledního čtvrtstoletí jeho života je totiž neustálé cestování a putování z místa na místo. Nebýt památníku, který Hek zřejmě nosil s sebou, chyběly by pro mnoho let jeho životopisné údaje vůbec.

Jak uvádí J. Johanides, původně si Hek zapisoval rodinná data a záznamy o veřejných událostech do Veleslavínova „Kalendáře historického“ z roku 1590, který si však zřejmě po odchodu z Dobrušky uložil u některého z příbuzných, protože tak objemný svazek nemohl nosit na svých cestách s sebou. Místo toho si pořídil zmíněný „štambuch“, do něhož sbíral podpisy a zápisy, sloužil mu jako navštívenka (titulní strana) a jako výkaz jeho známostí a styků.

Z uvedeného počtu 152 zápisů je pouze 17 psaných česky (vesměs latin-kou), což u českého vlastence a buditele překvapuje, zbývající jsou psány převážně německým švabachem, ojediněle i polsky (plukovní kaplan Stephan Mrozek, str. 74), francouzsky (Le Bois[?], str. 77), anglicky (**Theophil Reichel**, první Hekův portrétista, student teologie, potom kazatel a činovník ochranovské Jednoty bratrské, syn biskupa K. G. Reichla, str. 135), řecky (str. 14, 72 a 135), latinsky (str. 10 a 36) a španělsky (Fernando Alvelez, str. 46).

Je zajímavé, že německy se v památníku zvěčnila i jeho dcera **Ludmila, provdaná Stolovská** (1802 - 1879), dopisovatelka do českých časopisů, logický je německý zápis z roku 1828 syna **Františka Adama**, podepisujícího se Hoek (1793 - 1843), neboť ten žil v německém jazykovém prostředí ve Vratislavi, (str. 113). Ostatně i titulní list „Stammbuchu“ je vyzdoben pro F. W. Höcka! Je však pravdou, že nejvíce zápisů získal Hek za hranicemi (v Nížkém 15, ve Vratislavi 5, Berlíně 4) a také v Janských Lázních se setkával převážně s hosty z Německa (nejméně 13 zápisů).

Ze známějších osobností se Hekovi podepsaly spisovatel **Josef Mirovít Král** (dokonce 2 x, str. 16 a 82), člen východočeské vlastenecké Zieglerovy družiny, k níž Hek patřil (1789 v Opočně, — 1841), kaplan na Novém Hrádku a v Jilemnicích, od roku 1831 farář v Horní Branné. Od něho alespoň jeden nedatovaný zápis za všechny.

„Swatojanský wazel!

Jenž tak blaze na lid oučinkuješ,

Blahou minulostí svou uzdravuješ,

Mnohé jejich těla zloty —

Uzdrav také mnohých od — Němoty!“

Joz. Mir. Král

Naráží tak na Hekovu činnost jako člena „Dědictví svatojánského“, které vydávalo historickou, církevně historickou a náboženskou literaturu, jeho působení jako lázeňského mistra v Janských Lázních i činnost buditelskou. Hekovo členství v „Dědictví“ nám tento zápis nově posouvá nejméně k roku 1841, ač Johanides uvádí, že před rokem 1842 není po jeho členství stop (!) neboť J. M. Král zemřel v r. 1841!

Dalším českým zápisem Heka obšťastnil v srpnu 1827 **Antonín J. osiav Hansgirk** z Prahy (1806 - 1877), pozdější český spisovatel a bibliograf, v době zápisu student práv. V tomto roce mu zapsal v Castolovicích krátké veršování také kaplan a pozdější děkan **František Rajman** (Raymann, nar. 1762 - 1829), další z okruhu východočeských buditelů a literátů. Za pozornost dodnes stojí jeho jednoaktovka „Sedlské námluvy“ z r. 1819, která je prvním pokusem o realistický obraz venkovského života v českém dramatu.

K Hekovým přátelům patřili také spisovatel a tvůrce několika divadelních her, zkoušený magistrátní rada **Jan Sudiprav Rettig** (1774 v Kvasinách - 1844) a jeho známější manželka **Magdalena Dobromila Rettigová** (1785 - 1845), kteří se mu do „štambuchu“ vepsali v říjnu 1827 v Rychnově n. Kn. M. D. Rettigová je známá především svou kuchařkou, kterou dokončila v roce 1825 právě v Rychnově n. Kn. Nedatovaný zápis připojil (str. 120) i **Jan Václav Zimmermann** (1788 - 1836), člen řádu křižovníků s červenou hvězdou, skriptor pražské univerzitní knihovny a od roku 1821 smutně proslulý cenzor knih, kterého Hek znal i z roku 1829, kdy se mu podepsal německy (str. 33).

V roce 1830 se mu zapisuje jeho přítel a podporovatel dr. med. **F. X. Lékoslav Koráb** (1762 - 1843), v té době panský lékař v Zámberku, posléze v Litomyšli. Byl to právě on, který přiměl M. D. Rettigovou, aby sepsala českou „Domácí kuchařku“. MUDr. Koráb se svou první ženou Annou byli literárně činní, známá je výšivka jeho druhé ženy Rozálie Korábové, reprodukováná v kopii Hekova památníku (str. 94). Dalším z východočeských obrozenců, zapsaný tentokrát v r. 1831, je **Michal Silorad Patrčka** (1787 v Solnici - 1838), básník a spisovatel, bývalý učitel vojenské plukovní školy v Josefově a v té době patentální invalida, bydlící od r. 1828 u svého tchána v Jaroměři, jako Hek bývalý kupec a laický vynálezce v oboru fyziky. K významnějším českým zápisům patří bezesporu také zápis z r. 1841 „Památce horlivého a slovutného Čecha“ od kněze, dvorního kazatele a učitele češtiny(!) **Jana Hraběty** (1796 - 1859), ředitele katolického gymnázia v Drážďanech, kde tuto funkci zastával na pozvání prince a pozdějšího krále Jana Saského (str. 93).

Česky se Hekovi zapsali mj. také v r. 1832 jeho příbuzný a bývalý správce pivovaru v Dobrušce (1817) **Václav Kubíček** (+1833), též v Dobrušce v r. 1836 jeho vnučka **Marie Hünerová** (nar. 1823) a téhož roku v Lomnici n. Popelkou spisovatel, kněz a přítel M. D. Rettigové **Josef Polemír Koucn** nar. 1795 v Rychnově n. Kn. - 1859 (str. 142).

Z dalších známějších osobností v památníku najdeme na str. 51 např. pravděpodobný podpis anglického státníka **lorda Charlese Greye** (1764 až 1845), na str. 114 se vepsal bývalý podplukovník **Carl Wilhelm Ludvig von Bülow** (1787 - 1852), na str. 145 teolog, žijící na odpočinku v Nizkém **Johannes Ewald** (1766 - 1844) a na str. 151 **Friedrich Konstantin baron von**

Stein (1772 - 1844), prezident pruské zemské stavovské úvěrní instituce, nejmladší syn Goethovy přítelkyně **Charlotty von Stein** (1742 - 1827) a básníkův odchovanec. Hekovou rukou jsou v mnoha případech vepsány přípisůky [německy!] o úmrtí podepsaných osobností, ovšem u Patrčky a Rajmana se rozcházejí s oficiálními daty!

Nenajdeme však kupodivu zapsané významné osobnosti, se kterými se Hek prokazatelně znal a stýkal, např. syn zakladatele České expedice a sám nakladatel a novinář **V. R. Kramerius** (1792 - 1861), nakladatel **Jan Hostivít Pospíšil** (1785 - 1868 v Hradci Králové), obrozenecký básník a důstojník (posléze generál) **Matěj Milota Zdirad Polák** (1788 - 1856), bývalý dobrušský kaplan a lokalista na Dobřanech, od r. 1817 profesor pastýřského bohosloví a české literatury na královéhradeckém semináři **Josef Liboslav Ziegler** (1782 - 1846), nestor naší obrozenecké vědy **Josef Dobrovský** (1753 - 1829) nebo český filolog, básník a spisovatel **Václav Hanka** (1791 - 1861), zakladatel a bibliotékař knihovny Národního muzea.

Právě osobnost Václava Hanky nás zajímá v souvislosti s Hekem nejvíce. V autoritativní a vlastně jediné publikaci Antonína Skládala „Sbíráme autogramy“ je právě Hanka prezentován jako praotec českých sběratelů autogramů. U Hanky šlo více o činnost spjatou s náplní jeho práce a ač se pravděpodobně osobně neznali, Hanka znal Hekovu knížku *Velký pán* (1820) prostřednictvím královéhradeckého nakladatele J. H. Pospíšila. Čeští obrozenci, kterých ostatně bylo poskrovnu, však sledovali svoji práci a dobře o sobě věděli.

Hekovo jméno se objevuje v dvaceti šesti ročnících jedenácti obrozeneckých časopisů (je zajímavé, že nikdy po roztržce nepublikoval v Zieglerových časopisech), kde otiskl desítky epigramů, průpovědí, 40 básní, 51 kratších i dalších próz a také na třech knihách. Udivuje jeho nápadné vzdělání, sečtěllost, širší zájmy i obchodní rozhled. Společenský prestiž bývalého zámožného obchodníka a radního úředníka se nesrovnával s jeho společenským statutem po odchodu z Dobrušky, kdy žil na pokraji existenčního minima a vlastně z milosti druhých. Proto mě pro něho památník i psychologický význam a byl určitým doporučením v okruhu českých vlastenců.

O Hekově sběratelské duši svědčí také jeho rozsáhlá knihovna, která při nejstrašnějším požáru Dobrušky dne 9. května 1806 čítala celkem 3 284 svazků, kromě sbírky hudebnin. Některé knihy jistě obsahovaly dedikace s podpisy spisovatelů, knihovna patřila jistě k největším soukromým knihovnám vůbec! Heka bychom tedy mohli označit za praotce českých sběratelů, neboť byl o 22 roků starší než Hanka a v době, kdy Hek začal ve „štambuchu“ shromažďovat podpisy, bylo Hankovi 32 let, zatímco Hekovi již 54 roků. I když jistě nebyl v té době jediným a sbírání podpisů mělo bezesporu jiný společenský význam než dnes, můžeme směle Hekovi přičíst primát prvního známého českého sběratele autogramů vůbec.

Dr. Josef Ptáček

Prameny a literatura:

1. Stambuch für der F. W. Höck. Městské muzeum Dobruška, sign. 26 A 7351.
2. JOHANIDES, J.: František Vladislav Hek. Praha 1976.
3. SKLÁDAL, A.: Sbíráme autogramy. Vydal Klub sběratelů kuriozit ÚKDŽ Praha, Edice Metodika sběratelství, svazek 1., Praha 1984.

Z OBČANSKÝCH VÝBORŮ

OBČANSKÝ VÝBOR č. 12 — KŘOVICE

Do obvodu občanského výboru č. 12 patří Křovice, Dubiny a Doiy. Žijí zde převážně starší lidé. Mladé rodiny bydlí v družstevním domě a v rodinných domech zejména v okolí prodejny.

Křovice se v posledních letech velice změnily. Bylo zde postaveno několik rodinných domků a staré byly v mnoha případech opraveny.

Pracuje zde občanský výbor, který byl zvolen v loňském roce na veřejné schůzi ve složení: předseda Josef Štandera, místopředseda Josef Andrš, tajemník Vlasta Ždárková a další členové Jaroslav Michl, Josef Šanovec, Stanislav Vašata a Josef Pražák. Patronem za MěstNV je ing. Věra Dvořáková. S občanským výborem spolupracují poslanci MěstNV Josef Pultar, ing. Milan Bláha a Josef Maršík. Občanský výbor se schází pravidelně jedenkrát za měsíc v klubovně požární zbrojnice. Zástupci občanského výboru navštěvují občany při významných životních jubileích.

V minulém období byla nejnáročnější akcí přístavba sociálního zařízení požární zbrojnice. Práci vedl a řídil Jaroslav Bartoš a Jiří Slavík. Celkem bylo odpracováno 1900 brigádnických hodin. Neaktivnější občany při brigádnických pracích ocenil MěstNV spolu s občanským výborem udělením čestného uznání. Mezi neaktivnější patří zejména z těch mladších Milan Bartoš, Josef Novák ml., Josef Vanta a ze starších Jaroslav Bartoš, Josef Novák st., Jiří Slavík, Jaroslav Šenkýř. Bylo zde ovšem také mnoho občanů, kteří se na této akci nepodíleli. Měli bychom si položit otázku — proč? Vím, že jsou tu převážně starší lidé, ale co ti mladí?

Dalším problémem v naší obci jsou místní silnice. Přes všechno úsilí občanského výboru v Křovicích nemá MěstNV zájem na zlepšení této situace? Celá věc se ale zhoršila ještě tím, že po vydatném lijáku 26. června se vyliil potok, který naší obcí protéká, z koryta, takže zatopil blízké domy, sklepy a zahrádky. Tento nezkrotný živel zničil práci mnoha našich občanů. Ti se pak se zájmem pustili do nápravy vzniklé škody. Chtěli bychom jim tímto poděkovat. Voda však vymlela cesty tolik, že jsou zčásti neprůjezdné.

Základní organizace Svazu požární ochrany v Křovicích společně s výborem Jednoty a fotbalovým oddílem při JZD Dobruška uspořádala 27. června na hřišti v Křovicích různé hry pro děti v rámci Mezinárodního dne dětí. Celá akce byla spojena s fotbalovým turnajem. S obdivem jsme sledovali počínání některých dětí při soutěžích jako byly závody v pýlích, házení míčem na cíl apod. Každé soutěžící dítě bylo odměněno sladkou cenou. Tyto hry pořádáme tradičně každý rok. Za to patří dík členkám ZO SPO v Křovicích (např. Daně Michlové a dalším), které nesou hlavní zátěž celé akce.

Občanský výbor v Křovicích má v současné době jako hlavní úkol ochranu životního prostředí. Přestože většina obyvatel obce pracuje v JZD Dobruška a přes léto jsou plně vytíženi, jsme rádi, že udržují před domy a v blízkém okolí pořádek. V poslední době byla natřena a upravena pro-

dejna Jednoty, na které závisí zásobování naší obce O to se nejvíce zasloužili Josef Novák st., Josef Novák ml., Jaroslav Bartoš, Josef Andrš st. a další.

Dalším našim úkolem je zajistit opravu komunikací, které procházejí naší obcí a jsou v deštivém období jak neprůchodné, tak neprůjezdné. Doufáme, že nám v tom městský národní výbor poskytne potřebnou pomoc.

Našemu občanskému výboru se vcelku daří plnit plánované úkoly ve prospěch spoluobčanů a v tomto úsilí chceme nadále pokračovat.

Josef Štandera, předseda OV č. 12

Společenská kronika

Blahopřejeme k významnému životnímu jubileu

94 let	Anežka Štanderová, Dobruška, Nejedlého 570	7. 9. 1893
90 let	Marie Čudová, Dobruška, Mělčany 20	18. 9. 1897
88 let	Anna Drašnarová, Dobruška, Nejedlého 567	4. 8. 1899
86 let	Růžena Tomášová, Domašín 19	22. 9. 1901
	Josef Kňourek, Dobruška, Rudé armády 9	20. 9. 1901
85 let	Anna Valášková, Dobruška, Křovická 264	19. 9. 1902
	Lidmila Klausnerová, Dobruška, Nejedlého 694	5. 9. 1902
	Václav Jelen, Dobruška, Šubrtovo nám. 41	26. 9. 1902
84 let	Marie Kratochvilová, Dobruška 25. února 383	29. 9. 1903
	Terezie Šimonová, Dobruška, Noskova 674	10. 9. 1903
	Josef Potoček, Dobruška, Kostelní 432	1. 9. 1903
83 let	Marie Dyntarová, Dobruška, Nejedlého 613	10. 9. 1904
	Marie Marková, Dobruška, Křovická 284	25. 9. 1904
	Marie Martínková, Dobruška, Pulická 148	5. 9. 1904
	Marie Ježková, Domašín 74	26. 9. 1904
	Václav Hronovský, Domašín 73	7. 9. 1904
82 let	Božena Tomášová, Dobruška, Šubertovo nám. 46	21. 9. 1905
	Božena Dvořáková, Domašín 38	18. 9. 1905
81 let	Josef Kalenda, Podbřezí, Chábory 5	3. 9. 1906
75 let	Anna Drašnarová, Dobruška, 25. února 762	29. 9. 1912
	Josef Balcar, Dobruška, Pulická 615	6. 9. 1912
	Jaroslav Michl, Dobruška, Běstvin 18	21. 9. 1912
	Václav Tomáš, Lhota-Netřeba 76	23. 9. 1912

Vítáme do života narozené děti

Martinu Školníkovou, Dobruška 56	30. 5. 1987
Milana Ryšavého, Domašín 49	27. 5. 1987
Marii Novotnou, Podbřezí 80	6. 6. 1987
Tomáše Zaňku, Podbřezí 9	5. 6. 1987

Janu Dömeovou, Dobruška 357	1. 6. 1987
Michala Svába, Dobruška 861	15. 6. 1987
Tomáše Račáka, Dobruška 867	25. 5. 1987
Jaromíra Kulícha, Dobruška 178	22. 6. 1987
Ladu Sochovou, Dobruška 732	20. 6. 1987
Terezu Šitlerovou, Dobruška 330	25. 6. 1987
Pavla Čiháčka, Dobruška 340	23. 6. 1987
Miloše Weisslera, Dobruška, Křivoce 405	30. 6. 1987
Vladimíru Sedláčkovou, Domašín, Spáleniště 7	3. 7. 1987
Lucii Kovářikovou, Dobruška 735	6. 7. 1987
Tomáše Augustu, Dobruška 781	14. 7. 1987
Denisu Martínkovou, Domašín 100	15. 7. 1987

Sňatek uzavřeli

Jiří Hanousek, Dobruška 572 — Zdeňka Brichová, Voděradý 81	
Petr Kábrt, České Meziříčí 145 — Olga Černá, Dobruška 807	
Petr Urban, Dobruška 831 — Veronika Tylová, Praha 6	
Miroslav Mencl, Hořičky 7 — Marcela Slavíková, Dobruška 419	
Vladimír Mikula, Dobruška 39 — Hana Rejtharová, Dobruška 39	
Luboš Marek, Č. Budějovice — Ivana Šperová, Dobruška 732	
Jiří Grassinger, Hradec Králové 1115 — Naděžda Zounarová Dka 774	
Jiří Pašta, Lhota-Netřeba 3 — Irena Netíková, Spáleniště 10	
Pavel Radkovič, Dobruška 82 — Jana Hájková, Seč 52	
Václav Kult, Dobruška 453 — Blanka Pazderová, Dobruška 727	
Václav Matějů, Domašín 6 — Zdenka Janková, Deštné 13	
Jan Šolín, Dobruška 685 — Miloslava Cendelínová, Dobruška 85	
Milan Jirásek, Sněžné 41 — Renata Dohnanská, Dka, Křovice 6	
ing. Jan Horák, Dobruška 773 — Lubomíra Šildbergerová, Brno 9/11	
Jan Slezák, Pohoří 9 — Iva Dvořáková, Měličany 24	
Miloslav Štěrba, Rychnov n. Kn. 1437 — Lenka Matějů, Dobruška 745	
Karel Kujal, Dobruška 154 — Hana Ducháčková, Opočno 624	
Jiří Ježek, Dka, Pulice 128 — Jana Babirátová, Dka, Pulice 128	
Antonín Přikryl, Dobruška 837 — Martina Suková, Dobruška 311	
Pavel Hanuš, Podbřezí 54 — Eva Rýdlová, Dobruška 807	
Jiří Boháček, Dobruška 871 — Marie Skácelíková, Bochoř 7/65	
Jiří Kuča, Opava 93 — Hana Machová, Dobruška 821	
Vladimír Kollárovič, Dka 204 — Mirosl. Kučerová, Osečnice, Lomy 5	
Leoš Dragůň, Ohnišov 51 — Marcela Ťapková, Dobruška 811	
Radko Šfásek, Dobruška 710 — Jana Svědková, Dobruška 808	
Zdeněk Sokol, Dobruška 874 — Věra Nechvátalová, Náchod 208	
Jiří Cvejn, Dobruška 835 — Jana Černá, České Meziříčí 348	

Loučíme se se zemřelými spoluobčany

Maríí Hanelovou, Domašín 55	7. 2. 1910
Boženou Doležalovou, Lhota-Netřeba 86	25. 4. 1912
Josefem Matoušem, Podbřezí 8	21. 6. 1913
Františkem Wünschem, Dobruška 860	1. 12. 1913

Marií Petříkovou, Dobruška 860	12. 8. 1906
Marií Mudrochovou, Dobruška, Pulice 130	16. 3. 1906
Alžbětou Švorcovou, Dobruška, Křovice 24	21. 10. 1908
Jarmilou Žabokrtskou, Dobruška 664	18. 12. 1902
Josefem Ponikelským, Dobruška 504	26. 7. 1919
Bohumilou Šormovou, Dobruška 815	21. 12. 1913
Františkem Šormem, Dobruška 815	29. 6. 1911
Josefem Červinkou, Podbřezí 24	28. 4. 1919
Janem Bednářem, Dobruška 510	8. 6. 1905
Josefem Jirsou, Dobruška 851	28. 3. 1906
Václavem Dvořákem, Dobruška 821	12. 8. 1897

NAŠE ZPRÁVY

Po 45 letech se v Dobrušce vzpomínalo na dobu válečného nasazení

Psal se listopad roku 1942, kdy na pracovním úřadě v Dobrušce byli odváděni mladí lidé na nucené práce do nacistického Německa. Smutně jsme se pak loučili na nádraží s příbuznými a známými, než nás vlak odvezl do Hradce Králové. Tam již byli soustředěni mladí z celého kraje a naloženi do vlaku, který se rozjel neznámo kam. Nás osm z Dobrušky dojelo do Haale n. S. a odtud bylo přiděleno do města Saalfeldu n. S. Byli to: Slávek Skořdopole, Jan Štěpán, Stanislav Horyna, Jindra Poláček, Václav Maršálek, Jarda Kubec z Křovic, Bohuslav Hlaváček a Jarda Chmelař. Přidělení jsme byli k firmám Aug. Reichman a Arlebach a Sheibe.

Všichni jsme byli mladí a i při nasazení jsme si našli chvílky pro zábavu a k uzavírání trvalých přátelství daleko od domova. V jedné místnosti na lágru nás bydlelo až 19. Pracovali jsme na směny.

V sobotu jsme se scházeli s dělníky jiných národností v jednom místním hostinci, kde se česky zpívalo. Nedělní odpoledne bylo většinou věnováno procházkám po městě a výletům do blízkých jeskyní. Domů jsme se dostávali velmi málo. Svobodní jednou a ženatí dvakrát do roka. Někdy, pravda s velkým rizikem, jsme ujeli načerno bez propustek (hlavně o vánočních svátcích). Ujet takhle přes hranice, byla za okupace opravdu odvaha. Ku konci války jsme prožívali časté, hlavně noční nálety a bombardování.

Dva a půl roku trvala tato zlá a nejistá doba. Všichni jsme ke konci přemýšleli, jak se dostaneme se zdravou kůží domů, konečně přišel rok 1945. V březnu a v dubnu jsme postupně z lágru utíkali domů vlakem i pěšky. Domů se vrátilo všech nás osm — dobrušských kamarádů. Po květnu jsme se všichni pustili s novou chutí do výstavby osvobozené vlasti.

Na naléhání některých z nás byly sehnány adresy a po 25 letech jsme

se sešli v Mladějově u Jičina. Sjelo se nás tenkrát přes osmdesát z Čech i z Moravy. Z původního počtu 160 jich již řada nebyla k nalezení. Přesto tehdejší naše setkání bylo milé a zajímavé.

Dne 8. června letošního roku jsme se setkali podruhé, a to u nás v Dobrušce. Z kamarádů ze Saalfeldu za uplynulých 17 let od prvního setkání zemřelo dalších 45.

Z Dobrušské osmičky za těch 17 let zemřeli: Václav Maršálek, Jarda Kupec a Jan Štěpán.

Dopoledne jsme si prohlédli město a pak nás přivítal předseda MěstNV soudruh Karel Joukl, který nám vyprávěl o historii a perspektivách Dobrušky. Tuto milou pozornost ocenili všichni přítomní. Pak jsme si zajeli do Domašína na jídlo a popovídání. Cizí účastníci přespali v Dobrušské sokolovně a na zimním stadionu v Opočně. Druhý den jsme si prohlédli opočenský zámek a do Dobrušky jsme se vrátili na oběd. Na nádraží jsme se rozloučili s odjíždějícími kamarády, se kterými jsme za okupace prožili dva a půl roku válečného nasazení. Obnovené vzpomínky nám znovu oživily stará přátelství a přesvědčily o tom, že podobná situace se již nikdy nesmí opakovat.

Jindřich Poláček

Pozvánka na výstavu

ZACHRÁNĚNÁ MINULOST

Výstava vás seznámí se sbírkovými předměty z muzejních fondů, které byly v posledním období odborně ošetřeny a konzervovány. Uvidíte zde např. dřevěné formy na perník a na máslo, různé domácí náčiní z minulých dob, ukázky nábytku, dřevěné sošky, obrázky na skle, staré hodiny, textil, sklo, hudební nástroje a řadu dalších předmětů.

Výstava je doplněna průvodním slovem, v němž se vám mj. dostane informací o historii muzea. Seznámíte se i s některými způsoby konzervace sbírkových předmětů.

Výstavu můžete shlédnout v Galerii Věry Jičínské (Domašínská ul. 360) od 15. září do 30. září 1987. Otevřena bude ve všední dny od 8.00 do 12.00 a od 13.00 do 15.00 hodin, v sobotu 3. a v neděli 4. října od 8.00 do 12.00 hodin a od 13.00 do 16.00 hodin.

Věříme, že si nenecháte ujít příležitost seznámit se s ukázkami muzejní práce a těšíme se na vaši návštěvu.

Městské muzeum v Dobrušce

Onázmení

Předsednictvo ÚV KSČ, federální vláda a předsednictvo ÚRO dne 7. 4. 1987 schválily významná opatření v důchodovém zabezpečení, která platí od října 1987.

Od října se zvyšují důchody, které jsou jediným zdrojem příjmu důchodce (starobní, invalidní, vdovské, sirotčí oboustranně osiřelých dětí, sociální, důchody rodičů i sourozenců)

z částky 950 Kčs na částku 1.000 Kčs pro jednotlivce měs.

z částky 1.600 Kčs na částku 1.700 Kčs u dvojice

z částky 1.050 Kčs na částku 1.100 Kčs měsíčně vdovské důchody po účastnících odboje

z částky 1.700 Kčs na částku 1.800 Kčs je-li důchodce účastníkem odboje

Úřad důchodového zabezpečení zvýší (s výjimkou sociálních důchodů, které zvýší ONV), od říjnové splátky důchodu 1987

bez žádosti — důchody, které jsou jediným zdrojem příjmu a byly již proto upraveny

na žádost — důchody, které jsou jediným zdrojem příjmu důchodce a dosud nebyly zvýšeny.

Upozorňujeme občany, důchodce, kteří se dosud nedostavili k sepsání žádosti o zvýšení důchodu jako jediného zdroje, aby tak urychleně učinili a dostavili se na Městský národní výbor v Dobrušce k s. Kořínkové, která s nimi žádost sepíše. Všichni žadatelé důchodci si s sebou přinesou svůj občanský průkaz a doklad o výši důchodu. (rozhodnutí z ÚDZ nebo potvrzení poštovního úřadu).

U P O Z O R N Ě N Í

Český svaz žen Dobruška — Budín pořádá ve dnech 12. 9. 1987 v zasedací místnosti Městského národního výboru v Dobrušce

Burzu zimního a podzimního oblečení a sportovních potřeb

Příjem věcí v pátek 11. 9. 1987 v 15.00 hodin Prodej v sobotu 12. 9. 1987 od 7.30 do 12.00 hodin. Výdej neprodaných věcí 12. 9. 1987 od 12.00 do 14.00 hodin.

Městský národní výbor v Dobrušce vás zve na

veřejné plenární zasedání

které se koná dne 7. září 1987 od 19.30 hodin v sále Kina 70

Program:

- 1) Práce občanských výborů
- 2) Výsledky hospodaření MěstNV za I. pololetí

Žádáme poslance, občanské výbory, společenské organizace, pracovníky závodů a občany města, aby se plenárního zasedání zúčastnili.

Městský národní výbor v Dobrušce
KAREL JOUKL, předseda

Zprávy SK ROH Dobruška

3. září v 19.00 hodin v SK ROH

DISKOVEČER

uvádí profesionální diskžokej z KKS Hradec Králové
Vstupné 7,— Kčs

8. září ve 20.00 hodin v LS SK ROH

RYCHNOVSKÁ OSMIČKA

kolekce vítězných filmů známé soutěže amatérských filmařů s mezinárodní účastí.
Vstupné 4,— Kčs

8. září v 17.00 hodin v LS SK ROH

ZAHÁJENÍ JAZYKOVÝCH KURSŮ

- 1) němčiny pro začátečníky a pokročilé
 - 2) angličtiny pro začátečníky a pokročilé
- lektor Jaromír Dusílek

10. září ve 20.00 hodin v SK ROH

HANA A PETR ULRYCHOVI

koncertní vystoupení populárních sourozenců
v pořadu „Byli hudci, byli II“.
Dále vystupují: J. Ondrůj, F. Macinka a L. Šácha
Vstupné 25, 22, 20 Kčs

14. září v 17.00 hodin v gymnáziu

KURS PSANÍ NA STROJI

lektor Anna Hanousková
Kursovné 120,— Kčs

16. září v 19.00 hodin v SK ROH

KURS TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY pro začátečníky

vyučují manželé Kavalírovi z Hradce Králové
Kursovné 195,— Kčs (volná místa děvčata!!!)

16. září v 19.00 hodin v SKROH

KURS STŘIHŮ A ŠITÍ

lektor Antonie Forejtková

Kursovné 100,— Kčs

19. září v 17.00 hodin v LS SK ROH

REGGAE

poslechová diskotéka Dr. J. Rajnocha z Prahy s videoukázkami představitelů tohoto populárního hudebního směru, zachycující interprety od Boba Marleyho přes Police až k UB 40.
Vstupné 10,— Kčs

19. září ve 20.00 hodin v LS SK ROH

PINK FLOYD

poslechová diskotéka Dr. J. Rajnocha z Prahy s videoukázkami o tvorbě jedné z nejpulárnějších skupin současnosti.
Ukázky z filmů: PF v Pompejích, Finál Cut, Zeď.
Vstupné 10,— Kčs

25. září v 17.00 hodin v SK ROH

Vilém Blodek

V STUDNI

inscenace klasické české opery na libreto Karla Sabiny v provedení Pražské zpěvohry. Režie Karel Reinstein.
Vstupné: mládež 15,—, dospělí 25, 30, 35 Kčs

25. září ve 20.00 hodin v SK ROH

Georges Bizet

CARMEN

inscenace oblíbené opery na český text Elišky Krásnohorské v provedení Pražské zpěvohry ČSPŠV. Režie a sbormistr Karel Reinstein.
Vstupné 25, 30, 35 Kčs — 1. hra v předplatném

26. září v 17.30 hodin v SK ROH

SETKÁNÍ UČŇŮ

tradiční odpoledne pro SOU Adast a jeho hosty s kulturním programem

Změna programu vyhrazena. Předprodej vstupenek v KINĚ 70 denně od 13.00 hodin kromě pondělí vždy týden před uvedením pořadu. Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout předem, jinak budou prodány. Písemné i telefonické objednávky vyřizuje členským závodům SK ROH Dobruška, číslo telefonu 164 do týdne před uvedením pořadu. Na všechny akce je požadováno společenské oblečení.

Zaznamenali jsme v SK ROH v červnu 1987

1. ČERVNA přijeli do Dobrušky s inscenací J. Jílka „Procházka růžovým sadem“ herci Národního divadla v Praze zasl. um. Eva Klenová, J. Velda, M. Dreiseitlová, J. Šolcová, S. Sejk, B. Čáp a J. Pajer. Komedii o vztazích uvnitř rodiny režíroval V. Tomšovský. Tuto poslední hru předplatného bohužel opět nenavštívili předplatitelé ze sdružených závodů.

3. ČERVNA v Klubu mladých SK ROH vystoupil pražský rockový soubor M. Efekt s klubovým pořadem „Radimovy krabičky“. Devadesáti přítomným se představili Radim Hladík, Oldřich Kellner, konferenciér Jiří Janků a host večera zpěvák, skladatel a hráč na klávesové nástroje, Lešek Semelka, co se dá vše zahrát na nejmodernější elektronické syntenzátory.

5. ČERVNA předali pedagogičtí pracovníci a zástupci města novým absolventům Střední průmyslové školy elektrotechnické v Dobrušce maturitní vysvědčení.

8. ČERVNA byla zahájena každoroční přehlídka dětských divadelních souborů „Šubertova Dobruška“. Letos celou přehlídku zajistili účinkující z našeho okresu. Zahajovací představení provedli žáci školního divadla ze ZŠ v Dobřem, Hru J. Horáka „Zvířátka a loupežníci“ nacvičili režisér J. Kejval a choreografka B. Remešová.

9. ČERVNA přijel školní soubor ZŠ v Rokytnici v O. h. s inscenací hry Zd. Horynové „Zkoušky čerta Belínka“ v režii ing. L. Suchardové.

10. ČERVNA se představil dobrušský soubor lidové školy umění se hrou E. Vavrušky „Království pod lípou“. V režii Josefa Macha si zahrálo na třicet místních dětí, které by se měly časem stát posilou souboru dospělých „F. A. Šubert“.

11. ČERVNA zajel již podruhé na přehlídku Dětský ochotnický soubor „Skřítěk“ SK ROH Opočno s nastudovaným představením autorů V. Nováka a St. Oubrama „Vodník Mařenka“. Patrně nejlepší představení letošní Šubertovy Dobrušky režírovala R. Valášková.

12. ČERVNA zahájil SK ROH sérii poslechových diskoték a literárních večerů s video ukázkami, připravených a uváděných Dr. Janem Rajnochem z Prahy.

V 17.00 hodin přišlo na 50 příznivců „Heavy metalu“, a ve 20.00 hodin je vystřídali obdivovatelé legendárních „Beatles“.

Do konce roku 1987 se uskuteční ještě pořady a reggae, blues, Pink Floyd a literární pořady o Osvobozeném divadle, Semaforu a tvorbě moderních českých spisovatelů B. Hrabala a O. Pavla.

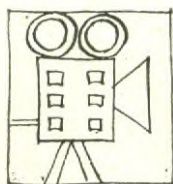
15. a 16. ČERVNA reprízoval dětský soubor LŠU hru „Království pod lípou“ pro obě dobrušské ZŠ.

16. ČERVNA vystoupili v SK ROH „Poutníci“, přední čl. bluegrassová skupina a vítězové „Porty“. 180 divákům zahráli a zazpívali F. Linhárek, R. Křesťan, Z. Kalina, J. Pola, P. Petržela, M. Hulánek a L. Malina. Pořad uváděl J. Prudil.

20. ČERVNA byla zahájena „Výstava výtvarných prací Josefa Benedikta“. V kulturní části recitoval Jiří Mach ukázky z Hrubínovy „Romance pro křídlovku“ za doprovodu klasické kytary D. Dachsové. Umělcovu tvorbu přiblížil 70 přítomným V. Verner. Výstavu, která trvala do 4. července shlédlo 350 milovníků výtvarného umění.

Hudebně-estrádní dechový soubor „Podorlická muzika“, SK ROH Dobruška vystoupil 4x pro různé pořadatele.

Komorní pěvecký ženský soubor „Vlasta“ SK ROH Dobruška vystoupil 12. a 13. 6. v Chlumu u Třeboně.

Panoramatické kino 70 Dobruška

HRAJE V ZÁŘÍ 1987

Pozor na začátky představení!

1. září, úterý

v 17 a ve 20 hodin

2. září, středa

v 17 a ve 20 hodin

3. září, čtvrtek

v 17 a ve 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Smrt krásných srnců

Premiéra českého barevného filmu podle Oty Pavla. Hrají K. Heřmánek, M. Vančurová, R. Hrušínský st., J. Krampol aj. Do 12 let nevhodný. Mládeži přístupný.

4. září, pátek

v 17 a ve 20 hodin

5. září, sobota

v 17 a ve 20 hodin

6. září, neděle

v 17 a ve 20 hodin

Vstupné 6, 7, 8 Kčs

Prohnilí

Francouzská barevná kriminální komedie — svěrázná zaučování policejního eléva. V hlavní roli Ph. Noiret. České znění. Režie Claude Zidi. Mládeži nepřístupný.

8. září, úterý

v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

9. září, středa

jen v 17 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje

9. září, středa

jen ve 20 hodin
Dvojprogram

10. září, čtvrtek

v 17 a ve 20 hodin

11. září, pátek

v 17 a ve 20 hodin

12. září, sobota

v 17 a ve 20 hodin

13. září, neděle

v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

15. září, úterý

v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje

16. září, středa

v 17 a ve 20 hodin

17. září, čtvrtek

v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

18. září, pátek

v 17 a ve 20 hodin

19. září, sobota

v 17 a ve 20 hodin

20. září, neděle

v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

Můj hříšný muž

Česká barevná komedie o vědeckém manželství s nevědeckými problémy. V hlavní roli D. Veškrnová a O. Kaiser. Režie V. Matějka. Mládeži nepřístupný.

Přezůvky štěstí

Slovenská barevná veselá pohádka podle H. Chr. Andersena. V hl. roli J. Brejchová, J. Hrušínský a M. Brodský. České znění. Mládeži přístupný.

Jen pro členy Filmového klubu Fanny a Alexander

Švédský barevný film Ingemara Bergmana.

Flashdance

Premiéra amerického barevného hudebního filmu, příběh dívky, která se zabývá amatérským tancem a úspěšně složí zkoušky na konzervatoř. V hlavní roli J. Bealsová. Režie A. Lyne. Mládeži nepřístupný.

Smích se lepí na paty

Česká barevná komedie. Příběh o mládí „pošetilého“ starce. Hrají Vl. Brodský, J. Kemr, P. Čepek, J. Bohdalová aj. Do 12 let nevhodný. Režie H. Bočan. Mládeži přístupný.

Zkrocení zlého muže

Barevná komedie ČSR—Finsko. Kdo nesází, nevyhrává v hokeji ani v lásce. V hlavní roli M. Vašáryová, K. Strasburger a M. Kopecký. Do 12 let nevhodný. Mládeži přístupný.

Nekonečný příběh

Barevný širokoúhlý fantastický film NSR. Dramatický boj o záchranu říše fantazie. České znění. Mládeži přístupný.

22. září, úterý
v 17 a ve 20 hodin
23. září, středa
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

24. září, čtvrtek
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje

25. září, pátek
v 17 a ve 20 hodin
26. září, sobota
v 17 a ve 20 hodin
27. září, neděle
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

29. září úterý
v 17 a ve 20 hodin
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje

30. září, středa
jen v 17 hodin
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Platí průkazy KPSF

30. září, středa
jen ve 20 hodin

1. říjen, čtvrtek
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje

Discopříběh

Český barevný hudební film pro dobrou náladu. Příběh a nehody kriminického učně. V hlavní roli R. Hrušínský nejml. Do 12 let nevhodný. Mládeži přístupný.

Zlatokopové

Premiéra rumunského barevného dobrodružného filmu. Osudy přátel, kteří se vydali na Aljašku hledat bájnou horu. Slovenské znění. Mládeži přístupný.

Manaos

Barevný film Itálie—Španělsko—Mexiko. Útěk z kaučukovníkových plantáží v tropických pralesích Amazonky. Mládeži nepřístupný.

Netvor

Sovětský barevný širokoúhlý sci-fi film, odhalení zločinných pokusů zrůdného vědce. do 12 let nevhodný. Mládeži přístupný.

Člověk obojživelník

Sovětský barevný fantastický film. Příběh chlapce, který mohl žít ve vodě i na souši. Čes. znění. Mládeži přístupný.

Jen pro členy Filmového klubu Povídky z vídeňského lesa

Rakouský barevný film. Příběh dívky, kterou zločila falešná morálka maloměstáků. Rež. M. Schell.

Papilio

Premiéra českého barevného filmu. Příběh o motýlovi, ženách a spálených křídlech. V hlavní roli M. Kňažko, P. Nový a Ivana Chýlková. Režie J. Svoboda. Mládeži nepřístupný.

2. říjen, pátek

jen ve 20 hodin

3. říjen, sobota

v 17 a ve 20 hodin

4. říjen, neděle

v 17 a ve 20 hodin

Vstupné 4; 5, 6 Kčs

Zub za zub

Premiéra kriminálního barevného filmu NSR. — Detektiv Schimanski pátrá po hromadném vrahovi. V hlavní roli Götz George. České znění. Režie H. Gies. Mládeži přístupný.

V ŘÍJNU UVÁDÍME:

V záři reflektorů, Zrada a pomsta, Tarzan, Let Sfingy, Jestřábi žena, Utekajme, už ide

Změna programu vyhrazena. Pokladna otevřena od 13.00 do 20.20 hodin, v sobotu a v neděli dvě hodiny před představením a před pohádkou jednu hodinu. Pondělí volný den. Písemné i telefonické objednávky vyřizuje KINO 70 Dobruška, tel. č. 315, PSČ 518 01. Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu. Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout 30 minut před představením, jinak budou prodány. Mladiství předloží na vyzvání zaměstnanců kina obč. průkaz. — Přicházejte včas, jinak budete do hlediště uvedeni až po promítnutí týdeníku. —

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
DOBRUŠKA

Odběratel:

Poštovné paušalováno!

KULTURNÍ KALENDAŘ DOBRUŠKA 1987

vydává Městský národní výbor v Dobrušce
nákladem 1800 výtisků

Zodpovědný redaktor Josef Frýda

Cena výtisku Kčs 1,50. — Tisk VČT 25 Rychnov nad Kněžnou